

bestæftige sig dermed; thi allerede i Juni og Juli Maaneder begynder Vandet at blive saa mørkt, at Dykkerne ikke kunne se derne, og naar den urolige Aarstid kommer med stærke Strømsforhold og lignende, vil Arbejdet være ganske umuligt. Vi have derfor ogsaa paa dette Punkt kunnet imødekomme den højtærede Minister. Vi haabe, at Ministeren til Gengæld vil stille sig saa venlig over for Lovforslaget, at det vil kunne lykkes at føre det igennem ogsaa i Landstinget. Det forelagte Lovforslag drejer sig jo om Fiskeri af Bragresten ikke blot fra Dybvand, men ogsaa fra Forstranden; men Udvalget har ment, at man ikke burde tage Hensyn til Forstrandsbrag i denne Lov. Det ser nemlig ud, som om Forstrandsbrag kun ere medtagne, fordi der ogsaa ved dem er Tale om Vortsprængning; men de Betragtninger, som ellers gøres gældende, ramme ikke Forstrandsbrag i samme Grad som Dybvandsbrag, og derfor have vi for at lette Lovforslagets Gennemførelse søgt at begrænse det til de Brag, som ligge i Sejløbet. — Nu skal jeg endelig blot bemærke, at mens Udvalget som Helhed er ret enigt om de Betragtninger, som jeg her har fremstillet, har et Mindretal dog taget et Forbehold paa et ganske nævnt Omraade, idet dette Mindretal har stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa at tilføje en enkelt Bestemmelse til det stillede Ændringsforslag. Denne Bestemmelse er imidlertid af den Natur, at hvis den bliver vedtagen, vil den føre Loven tilbage til den Stikfelse, i hvilken den blev forelagt af Ministeren, og Loven vil endda indeholde skærpende Bestemmelser, som ikke oprindeligt vare i det af Ministeren forelagte Lovforslag. Det eneste, som vil vindes ved Underændringsforslaget, er, at der ikke bliver Tale om Forstrandsbrag. Men derom er Udvalget nogenlunde enigt, at vi ikke ønske disse medtagne i denne Lov, da vi ikke have set, at der er nødvendige, tvungende Grunde dertil. Jeg skulde derfor meget beklage, om dette Ændringsforslag blev vedtaget, thi saa vilde jeg fraraade Vedtagelsen af hele Forslaget. Idet jeg saaledes beder det høje Ting skænke det af Udvalget stillede Ændringsforslag sin Velvilje, anmoder jeg det tillige om ikke at godkende det stillede Underændringsforslag; men jeg har dog uægtelig endnu det Haab, at Forslagsstilleren maaske kunde bevæges til at tage sit Underændringsforslag tilbage, hvilket for hele Sagens Skyld vilde være det bedste.

J. Sager: Ja, jeg beklager ogsaa, at der ikke er opnaaet Enighed; det er sandelig ikke Mindretallets Uvilje, det er kommet til

at strande paa; Mindretallet vil med største Glæde træffe saadanne Bestemmelser, at Bragfiskerne saa uhindrede som muligt kunne udøve deres Fiskeri. Men samtidig dermed har man fra Mindretallets Side bestemt maattet hævde, at der staa saa store Interesser paa Spil her, og at Sejladsens Sikkerhed i vore Farvande er af saa afgørende Betydning — vi have jo ligesom en international Forpligtelse til at holde vore Farvande ryddelige —, at Mindretallet ikke har kunnet fravige den Bestemmelse, at Marineministeriet maa kunne forbyde Optagelse af Brag, navnlig naar der er en særlig Fare paa Færde. Nu vil jeg indrømme den ærede Ordfører, at det kunde se ud, som om Mindretallet gjorde Forslaget rent ud illusorisk ved dette Underændringsforslag, men, jeg tror ingenlunde, at det vil stille sig saaledes i Praxis. Praxis er nemlig — ligegyldig hvad Lovgivningen siger eller ikke siger — for Tiden den, at man fra Administrationens Side har anset sig for berettiget til at stride ind lige oven for Bragfiskerne, hvor man ansaa det for nødvendigt. Naar der nu fremkommer en Lov, som under bestemte Former giver dem Tilladelse til at fiske Brag, for det første uhindret paa Forstranden og dernæst hvor som helst i Sejløbene, naar der ikke bliver udstedt udtrykkeligt Forbud fra Marineministerens Side, tror jeg, at det faktisk og praktisk vil vise sig, at Bragfiskerne i de allerfleste Tilfælde ville have saa megen Frihed, som de kunne forlange. Marineministeren tvinges til i hvert enkelt Tilfælde at motivere sit Afslag, da han i hvert enkelt Tilfælde skal give Tilladelsen eller nægte den. Derfor kan Mindretallet, trods det Ønske, det nærer om at gøre det saa frit som muligt for Bragfiskerne, ikke fratage denne Bestemmelse, som er aldeles nødvendig i den store Sejladses Interesse og af Hensyn til de store Værdier, som staa paa Spil. Hvad enten der kan paavises Eksempler eller ikke paa, at Skibe ere løbne paa disse Brag, maa det siges at være alt for farligt at give denne Tilladelse ganske i Almindelighed til Bragfiskeri. Den ærede Ordfører argumenterede jo ogsaa saaledes, at Dykkere skulde foretage disse Opforskninger, og deres Ord maatte til en vis Grad eller i det hele staa til troende, naar de erklærede, at alt var, som det skulde være baade under Arbejdet og efter Arbejdet. Men dertil er at bemærke, at Dykkerne jo ikke ere en edfæstet Klasse Folk, saaledes som man ellers har den i edfæstede Mæglere o. s. v., hvis Ord jo skal staa til troende. Vi have jo ikke nogen særlig Klasse Folk, som hedde Dykkere, med særlige Forpligtelser og særlige